

L'Oratori de Queralt o Queralt Xic

Berga

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Nucli urbà
Emplaçament	A l'esquerra en iniciar-se el camí de la drecera de Sant Marc, on es deixa enrera el nucli urbà.

Coordenades:

Latitud:	42.10656
Longitud:	1.84481
UTM Est (X):	404489
UTM Nord (Y):	4662253

Classificació

Número de fitxa	08022 - 50
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Barroc
Segle	XVII
Any	1690
Estat de conservació	Regular
Protecció	Inexistent
Accés	Sense accés
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	Parròquia de Santa Eulàlia de Berga, carrer Castellar del Riu, 1
Fitxes associades:	
<u>Vot de Sant Marc</u>	
Autoria de la fitxa	Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres.
Data de registre de la fitxa:	dt., 24/07/2001 - 02:00

Descripció

La capella de l'Oratori és una petita, sòbria i senzilla construcció malgrat haver-se construït en època barroca. Presenta la imatge d'una petita caseta amb porta d'entrada i rossassa (petita) a la façana principal, que es troba orientada a migjorn. A la façana de ponent hi ha una construcció annexa consistent en un petit cobert edificat a les primeries del segle XX. A la paret de llevant hi ha dues petites finestres i, en adaptar-se com a garatge, s'hi afegiren dues portes destinades a poder-hi entrar els cotxes. Val a dir que amb el pas dels anys ha desfigurat força la seva forma original.

Observacions:

La capella fou aixecada en el mateix indret que, segons la tradició, l'any 1687 va aparèixer una miraculosa diadema al cel en el moment de ser davallada la imatge de la Mare de Déu de Queralt. Hom va relacionar aquest fet miraculós amb l'aturada, a Berga, de la terrible plaga de llagosta que assolava el Principat.

Història

L'Oratori de Queralt fou construït l'any 1690 per tal de commemorar el miracle anteriorment descrit a les observacions d'aquesta fitxa. En morir mossèn Francesc Farreres, un dels seus impulsors, el 8 de febrer del 1720, va manar que fos venuda la seva casa i el seu hort amb la perpètua obligació de mantenir "la capella de Maria Santíssima de Queralt o Oratori" i que es donessin cada any 40 sous de moneda barcelonesa per una absolta als residents que anessin a la processó del dia de Sant Marc. Abans del 1840, existia a l'Oratori un quadre en rajoles de València que representava la vila de Berga sota el mantell de la Mare de Déu i un estol de llagostes que fugia de la població. Aquest quadre desaparegué durant la Guerra dels Set anys (1833-1840). A inicis del segle XX la capella fou engrandida notablement i reformada amb les aportacions de molts devots; especialment Ramona Solé, vidua de Lluís Rosal, i mossèn Tomàs Costa, comunitari de Berga. Durant la darrera Guerra Civil (1936-1939), la capella fou saquejada i la imatge que hi havia, procedent d'una capelleta existent a l'antic portal de Pinsania, desaparegué. Després de la Guerra, la comunitat de preveres llogà la capella i aquesta fou utilitzada com a habitatge. La capella no ha estat reintegrada més al culte i des del 1968 serveix com a garatge.

Bibliografia

HUCH i GUIXER, Ramon: Notes històriques de la ciutat de Berga, Barcelona-Berga, 1994, pàgs. 256-258.
ARMENGOU i FELIU, Josep: El santuari de la Mare de Déu de Queralt, Granollers, 1971, pàgs. 93-100.
ROSSINYOL, Josep M.: "Capella de la Mare de Déu de Queralt", L'Erol, 32, hivern 1990, pàg. 32.
ESPUÑA i MENOYO, Francesc: La riera de Metge en la industrialització de Berga, Berga, 2001.

